EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.2.13.
COM(2013) 74 final

TERMÉKBIZTONSÁGI ÉS PIACFELÜGYELETI CSOMAG

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK

Nagyobb termékbiztonság és jobb piacfelügyelet a termékek egységes piacán

(EGT-vonatkozású szöveg)

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK

Nagyobb termékbiztonság és jobb piacfelügyelet a termékek egységes piacán

(EGT-vonatkozású szöveg)

1. A TERMÉKBIZTONSÁG ÉS A PIACFELÜGYELET AZ EGYSÉGES PIAC ALAPJA

Európa még küzd azért, hogy legyőzze a gazdasági recesszió legsúlyosabb hatásait, és hogy helyreállítsa a növekedést és a foglalkoztatást. Az Európa 2020 stratégia célja, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés ösztönzésével kivezesse Európát a válságból, és újra magasabb foglalkoztatottsági szintet teremtsen. E cél megvalósításában az egységes piacnak lényeges szerep jut.

Az egységes piacon biztosított négy „szabadság" közül az áruk szabad mozgásának szabadsága a legteljesebb körű. Az EU-n belüli kereskedelem mintegy 75 %-a árukereskedelem. Ma az áruk egységes piacán a 27 tagállam összesen több mint 503 milliós lakossága könnyűszerrel vásárolhat vagy adhat el termékeket. A fogyasztóknak bőséges választék áll rendelkezésére, és a legkedvezőbb ajánlatok közül válogathatnak. Az áruk szabad mozgása az uniós vállalkozások ezrei számára is létfontosságú.

Az Unióban az áruk szabad mozgása érvényesül, mivel a legtöbb termék esetében sikerült megállapodni abban, hogy uniós szinten milyen mértékű védelmet élvezzenek bizonyos közérdekek, amelyekre egyébként a tagállamok hivatkozhatnának azért, hogy megindokolják a felségterületükre belépő (vagy azt elhagyó) áruk útjában álló akadályok létjogosultságát. Az úgynevezett harmonizációs jogszabályok azokat az alapvető követelményeket rögzítik, amelyeket a termékeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy vonatkozzon rájuk a szabad mozgás elve. Az általános termékbiztonságra vonatkozó jogszabályok megkövetelik, hogy az uniós piacon forgalmazott fogyasztási cikkek biztonságosak legyenek. Harmonizációs jogszabályok hiányában a Szerződés rendelkezéseit kell alkalmazni a Bíróságnak a – különösen a kölcsönös elismerés elvével kapcsolatos – ítélkezési gyakorlatával összhangban.

A legjelentősebb (ám nem egyedüli) idevonatkozó közérdek a személyek egészségének és biztonságának védelme, amely az áruk szabad mozgásának összefüggésében a fogyasztók egészségének és biztonságának védelmét jelenti. A biztonságos termékek szabad mozgása útjában nincs akadály. A termékbiztonsági előírások és a betartásukat biztosító piacfelügyelet ezért az áruk egységes piacának alapkövét jelentik. Ha azt akarjuk, hogy az áruk egységes piacát gazdasági szempontból teljes körűen ki lehessen használni, az értékesítendő termékek biztonságosságára vonatkozóan szigorú szabványokra és szabályokra, valamint az ezek betartatását biztosító hatékony, jól összehangolt, uniós szintű piacfelügyeleti rendszerre van szükség. Biztonságos és az előírásoknak jobban megfelelő termékekkel továbbá Unió-szerte biztonságosabb, jobb minőségű szolgáltatások

nyújthatók és megnövekszik a határokon átnyúló szolgáltatások száma, ami hozzájárul az integráltabb egységes szolgáltatási piac megvalósulásához.

A gazdasági válság alatt a fogyasztók kevesebbet költenek; ennek okát általában az alacsonyabb jövedelmek és a bizonytalan jövő jelentik. Ezért továbbra is azon kell lennünk, hogy a fogyasztók bízzanak abban, hogy a termékek biztonságosak, és megfelelnek rendeltetésüknek. A tisztességes és megbízható vállalkozások alapítási és működési esélyei jobbak, ha abból indulhatnak ki, hogy mindenkire érvényes, egyenlő versenyfeltételek mellett működhetnek, és a szabályokat nagyvonalúbban kezelő vagy figyelmen kívül hagyó versenytársaikat szankciók érik.

Kétségtelen, hogy az áruk egységes piacának megvalósulása óriási siker. Ám ahhoz, hogy az egységes árupiac sikere továbbra is elősegítse a tartós növekedést, és az új, hosszú távú munkahelyek létrehozásának motorja lehessen, biztosítani kell, hogy e piac gépezetének minden egyes fogaskereke megfelelően működjön. Az áruk egységes piacán még mindig léteznek kihasználatlan lehetőségek – ezeket teljes mértékben ki kell aknázni. Tovább lehet csökkenteni a gazdasági szereplőkre háruló megfelelőségi költségeket és a tagállami hatóságok adminisztratív terheit, és további erőfeszítések tehetők a gátlástalan kereskedők folytatta tisztességtelen verseny megszüntetésére. A forgalmazott termékeket még biztonságosabbá lehet tenni, ami növelni fogja a fogyasztói bizalmat és az adott termékek forgalmát.

Noha 2010. január 1-je óta új előírások vonatkoznak a harmonizált termékekre, egyértelműen szükség van a piacfelügyeleti szabályok és eljárások egységesítésére, egyszerűsítésére és jobbítására, hogy a tagállami hatóságok és a gazdasági szereplők számára egyszerűbb legyen az alkalmazásuk, illetve betartásuk. A szinergiák kiaknázása és az adott esetben megvalósítható nagyobb költséghatékonyság érdekében ezért a rendszer működését helyi szinten kell optimalizálni. A tagállami hatóságok részéről jobb együttműködésre van szükség mind a tagállamon belül, mind pedig a más tagállamban működő hatóságok tekintetében. A piacfelügyeleti intézkedéseknek Unió-szerte célorientáltabbá és összehangoltabbá kell válniuk. Ez az erőforrások nagyobb mértékű megosztását, jobb informatikai eszközöket, az uniós határokon szigorúbb és célirányosabb külső ellenőrzéseket, valamint a szabályok be nem tartásának keményebb szankcionálását teszi szükségessé.

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv (2001/95/EK irányelv) meghatározza azokat a legfőbb biztonsági előírásokat, amelyeket számos fogyasztási cikk esetében be kell tartani: megköveteli a fogyasztási cikkek biztonságosságát, szabványok kidolgozását írja elő, kötelezettségeket ró a tagállamokra és a tagállami piacfelügyeleti hatóságokra, továbbá meghatározza az információcserével és a gyors beavatkozással kapcsolatos eljárásokat a nem biztonságos termékek esetében. Az irányelv felülvizsgálatot igényel: termékbiztonsági előírásait naprakésszé kell tenni, és ezeket az előírásokat minél jobban össze kell hangolni a harmonizált termékekre vonatkozó előírásokkal. Különösen a gazdasági szereplők kötelezettségeit kell szigorítani (mindenekelőtt a termékek azonosítására és nyomon követésére vonatkozó követelményeket), ezzel megfelelő eszközöket biztosítva a piacfelügyeleti hatóságok számára tevékenységük hatékony elvégzéséhez.

A Bizottság a mai napon termékbiztonsági és piacfelügyeleti intézkedéscsomagot fogadott el, amelynek célja a nem élelmiszer jellegű termékekre vonatkozó biztonsági előírások egyszerűsítése és egységesítése, a piacfelügyeleti eljárások

ésszerűsítése, valamint az Európai Unióban zajló piacfelügyeleti tevékenység jobb összehangolása és nyomon követése.

A csomag a következőkből áll:

- A fogyasztási cikkek biztonságosságáról szóló új rendelet – javaslat
- A termékek piaci felügyeletéről szóló egységes rendelet – javaslat
- A biztonságosabb és megfelelő termékekről szóló közlemény, amely többéves piacfelügyeleti tervet határoz meg
- A 765/2008/EK rendelet végrehajtásáról szóló jelentés, valamint pénzügyi kimutatás.

2. A FOGYASZTÁSI CIKKEK BIZTONSÁGOSSÁGÁRÓL SZÓLÓ RENDELET

Az általános termékbiztonságra vonatkozó uniós jogszabályok (92/59/EGK irányelv és 2001/95/EK irányelv) két évtizede biztosítják a termékbiztonság és a piacfelügyelet keretét, amely rendkívüli mértékben növelte a fogyasztási cikkek biztonságosságát. E kerethez tartozik nemcsak a veszélyes termékek esetében alkalmazott, gyors információcserét lehetővé tevő riasztási rendszer (RAPEX), hanem azok az európai szabványosítási eljárások is, amelyek az uniós harmonizációs intézkedések hatálya alá nem tartozó termékekre vonatkoznak.

Minthogy az érintettek szinte valamennyi csoportja és az Európai Parlament az uniós piacfelügyeleti szabályok egyszerűsítését és átláthatóbbá tételét kérte, az általános termékbiztonságról szóló irányelv piacfelügyeletre vonatkozó előírásai (beleértve a RAPEX-re vonatkozó előírásokat is) törlésre kerülnek, és ehelyett a jelen csomag részét képező új piacfelügyeleti rendeletbe épülnek be.

Ami az általános termékbiztonságról szóló irányelv fennmaradó rendelkezéseit illeti, az ismételt termékbiztonsági riasztások egyértelművé tették, hogy hatékonyabb és naprakész termékbiztonsági előírásokra van szükség. A fogyasztási cikkek biztonságosságáról szóló új rendeletnek továbbra is az a követelmény áll a középpontjában, hogy az EU-ban forgalmazott fogyasztási cikkeknek biztonságosaknak kell lenniük. Ugyanakkor a rendelet egyértelműen utal a fogyasztási cikkekre vonatkozó, ágazatspecifikus jogszabályokkal fennálló kapcsolatra, hogy elkerülhetők legyenek az indokolatlan átfedések, és a gazdasági szereplők nagyobb jogbiztonságot élvezhessenek.

A globalizált piac kihívásainak fényében nagyobb hangsúlyt kap a termékek jobb azonosíthatósága és nyomon követhetősége. Az ágazatspecifikus jogszabályokkal fennálló összhang érdekében a rendelet a gazdasági szereplők (gyártók, importőrök, forgalmazók) kötelezettségeit harmonizálja a termékek forgalomba hozatalának 2008-ban elfogadott új jogi keretrendszerével. Végül, de nem utolsósorban a javasolt rendelet az európai szabványok fokozottabb alkalmazását ösztönzi. A létező szabványok azonosítását és naprakésszé tételét, illetve a vélelmezetten biztonságos termékekre irányuló új szabványok kidolgozását szolgáló eljárások jelentősen egyszerűbbé válnak, és összhangba kerülnek az európai szabványosításról szóló, nemrég elfogadott 1025/2012/EU rendelettel.

A fogyasztási cikkek biztonságosságáról szóló új rendelet, amely kiteljesíti a termékbiztonságra vonatkozó, 21. századi európai uniós rendeleteket, növelni fogja a fogyasztók bizalmát az áruk egységes piaca iránt, és egyenlő versenyfeltételeket teremt valamennyi vállalkozás számára.

3. A PIACFELÜGYELETRŐL SZÓLÓ RENDELET

A hatályos jogszabályok ellenére mindmáig piacra kerülnek nem biztonságos és nem megfelelő termékek. A fogyasztókat továbbra is éri kár, és még mindig léteznek a környezetet szennyező, ártalmas termékek a piacon. Ma is vannak tisztességtelen kereskedők, akik túlságosan nagyvonalúan kezelik a szabályokat, és aláássák a gazdasági szereplőkre érvényes egyenlő versenyfeltételeket. Mindez káros hatással van a belső piac működésére, és elrettenti azokat a vállalkozásokat, amelyek nagy erőt fektetnek biztonságos termékek tervezésébe és gyártásába. Ez sok esetben a hatályos jogszabályok be nem tartására vezethető vissza. Ezért fokozni kell a jogérvényesítési tevékenységet, mivel így megakadályozható, hogy a fogyasztókat és a környezetet kár érje, és biztosítható, hogy a tisztességes kereskedők egyenlő versenyfeltételek mellett működjenek.

E célt főként a piacfelügyelet eszközével kívánjuk megvalósítani. Az Unió egészére kiterjedő, összehangoltabb és szigorúbb piacfelügyeleti tevékenységgel jobban kizárhatók a piacról a nem biztonságos vagy egyéb módon káros termékek, távol tarthatók a tisztességtelen kereskedők, a vállalkozások pedig a szabályok betartására ösztönözhetők.

3.1. Egyszerűbben, világosabban, jobban

A piacfelügyeleti intézkedések végrehajtásáért felelős tagállami hatóságok e feladatuknak a piaci forgalomban lévő, illetve az Unió külső határaira érkező termékek ellenőrzésével és vizsgálatával tesznek eleget. A termékek útját nem akadályozzák belső uniós határok, és rendkívül fontos, hogy azok a tagállami piacfelügyeleti hatóságokat se korlátozzák. A hatékonyabb piacfelügyeletnek előfeltétele, hogy továbbfejlesszük a határokon átnyúló fellépéseket és együttműködést.

Az évek során elfogadott számos különböző jogszabály következtében a piacfelügyeletre vonatkozó uniós szabályozás töredezetté és bonyolulttá vált, hiányosságokat és átfedéseket mutat, és nehézségeket okoz a piaci szereplőknek. Különösen a fogyasztási cikkek esetében létezik több különféle piacfelügyeleti előírás – ezeket egyrészt fogyasztóvédelmi, másrészt termékharmonizációs jogszabályok tartalmazzák. Mindez jelentős mértékben akadályozza a piacfelügyeleti tisztviselők munkáját.

A piacfelügyeleti előírások az uniós jog három különböző rétegében oszlanak el: a 765/2008/EK rendeletben, az általános termékbiztonságról szóló irányelvben és több (a 768/2008/EK határozat referenciarendelkezéseivel fokozatosan összehangolandó) termékharmonizációs jogszabályban fordulnak elő. A három réteg közötti kapcsolat sok esetben nem világos, főként mivel számos fogyasztási cikkre egyszerre vonatkoznak a jogi keret mindhárom rétegéből származó előírások.

Az Európai Parlament által az általános termékbiztonságról szóló irányelv felülvizsgálatáról és a piacfelügyeletről készített jelentés (Schaldemose-jelentés) erőteljesen bírálja ezt a három rétegen nyugvó megközelítést, és úgy véli, hogy az bizonytalanságot, következetlenségeket és zavart okoz a belső piacon. A jelentés azt javasolja, hogy a Bizottság valamennyi, a belső piacon forgalmazott vagy az uniós piacra belépő áru tekintetében hozza létre a piacfelügyelet közös európai keretét. A jelentés sürgeti a Bizottságot, hogy egyetlen jogalkotási aktuson alapuló, egységes piacfelügyeleti rendszert hozzon létre valamennyi termék tekintetében.

A Bizottság e felszólításnak eleget kíván tenni: a piacfelügyeletről szóló új egységes rendeletre irányuló javaslat célja, hogy felszámolja az említett hiányosságokat és előkészítse az utat egy szorosabb együttműködésen alapuló, egységes európai uniós piacfelügyeleti rendszer számára. A dokumentum több rendkívül egyszerű, ám igen hatékony intézkedést javasol:

- Egyetlen jogszabályban fogja össze a jelenleg három területen megoszló piacfelügyeleti szabályokat. Ezáltal egyrészt egyszerűsíti a piacfelügyelet uniós keretrendszerét – amelyet így egyetlen jogszabály képvisel majd –, másrészt felszámolja a következetlenségeket és az átfedéseket.

- A jogszabályjavaslat lehetőség szerint sem fogyasztási és nem fogyasztási cikkek között, sem pedig harmonizált és nem harmonizált termékek között nem tesz különbséget. Valamennyi termékre ugyanazok az előírások vonatkoznak, kivéve ha egy termékkategória egyedi jellemzői ennek ellenkezőjét követelik meg. Bizonyos esetekben szükség lesz ugyan különbségtételre, ám a gazdasági szereplők és a piacfelügyeleti hatóságok számára egyaránt egyértelmű lesz, hogyan kell eljárniuk.

- A jogszabály egyszerűsíti azt az eljárást, amelynek keretében a tagállamok bejelenthetik a kockázatot jelentő termékeket és a meghozott kiigazító intézkedéseket. Mindeddig a tagállamok számára sokszor nem volt világos, melyik jogszabály alapján történik a kért információk bejelentése. Ezután a legtöbb esetben valamennyi terméknél ugyanazt a bejelentési rendszert kell alkalmazni. Csupán a piacfelügyeleti eljárás végső szakasza (vagyis az, amelyben a tagállamok közötti nézetkülönbség esetén a Bizottság határozhat az eredeti bejelentő ország által hozott intézkedések jogszerűségéről) korlátozódik majd a harmonizált termékekre.

3.2. Egyéb, konkrét javítási javaslatok

A javaslat értelmében a külső határokon történő ellenőrzés szigorúbbá válik: egyértelmű lesz, hogy a rendelet hatálya alá tartozó bármely termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátása felfüggeszthető, ha a külső határok ellenőrzéséért felelős hatóságok okkal vélik úgy, hogy az adott termék kockázatot jelent. A piacfelügyeleti hatóságok ezután ellenőrzik, hogy a termék valóban kockázatot jelent-e, majd az eredménytől függően utasítják a határok ellenőrzéséért felelős hatóságokat, hogy a termék szabad forgalomba bocsátását engedélyezzék-e vagy se. Ezen eljárás alól csak azok az Unióba belépő termékek képeznek kivételt, amelyek természetes személyek fizikai birtokában vannak, és azok személyes használatára szolgálnak. Az ellenőrzések tehát a harmadik országokból származó, interneten keresztül értékesített termékekre is vonatkoznak.

A rendelet egy könnyen hozzáférhető adatbázis létrehozásával ösztönzi a piacfelügyeleti tevékenységekkel kapcsolatos információk cseréjét és megőrzését. Ennek szándékolt mellékhatása: a piacfelügyeleti hatóságoknak nem kell megismételniük azokat a vizsgálatokat és értékeléseket, amelyeket egy másik tagállam hatóságai már elvégeztek egy konkrét termékkel kapcsolatban. A hatóságok körében bevett gyakorlattá kell válnia, hogy először az adatbázisban keresnek információt az ilyen vizsgálatokra és értékelésekre vonatkozóan. Mivel a termékekkel kapcsolatos vizsgálatok igen költségesek, ez nagy megtakarításokat eredményez majd az illetékes tagállami hatóságok számára, és lehetővé teszi az Unión belüli kisebb piacok jobb felügyeletét.

A piacfelügyeleti hatóságok díjat számíthatnak fel a gazdasági szereplőknek abban az esetben, ha egy adott termékkel kapcsolatban kiigazító intézkedések meghozatala válik szükségessé, vagy pedig ha a hatóságoknak egy szereplő által javasolt kiigazító intézkedéseket nyomon kell követniük.

A Bizottság továbbfejleszti a kockázatot jelentő termékek tagállamok általi bejelentésére használt RAPEX-rendszert. Ez azt jelenti, hogy a bejelentési kritériumok egyszerűbbé válnak, részletesebb információkat kell majd megadni az adatok nagyobb fokú alkalmazhatósága és nyomon követhetősége érdekében, a bejelentések beküldésére vonatkozó határidők pedig reálisabbak és betarthatóbbak lesznek.

A termékbiztonság terén tett uniós „sürgősségi" intézkedések során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy ezen intézkedések érvényességi ideje (ez legfeljebb egy év) nem elegendő ahhoz, hogy uniós szinten tartós megoldást lehessen kidolgozni; rendszerint ismételten szükség van az érvényességi idő meghosszabbítására, ami jogbizonytalanságot és zavart okoz a gazdasági szereplők számára, akiknek dönteniük kell arról, hogy hosszú távon befektetnek-e termékeiknek az új termékbiztonsági követelményeknek megfelelő átalakításába. A veszélyes termékekre vonatkozó korlátozó intézkedések típusát és tartalmát illetően az új rendelet nagyobb rugalmasságot biztosít a Bizottságnak. Ezért a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy olyan intézkedéseket fogadjon el, amelyeknek a tagállamok a címzettjei, vagy amelyek közvetlenül alkalmazandók a gazdasági szereplőkre. Ezen intézkedések határozott vagy határozatlan időre szólhatnak.

A Bizottság elkötelezi magát amellett, hogy a vállalatoknak és más érdekelteknek iránymutatást és más hasznos információkat nyújt az új termékbiztonsági és piacfelügyeleti szabályok értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan. A javasolt Európai Piacfelügyeleti Fórum kulcsszerepet játszik majd az intézkedések Unió-szerte történő összehangolt végrehajtását szolgáló legjobb gyakorlatok kidolgozásában. A vállalkozói és fogyasztói szervezeteknek lehetőségük lesz arra, hogy a fórum keretében véleményt nyilvánítsanak. A minden egyes tagállamban képviselettel rendelkező Európai Vállalkozói Hálózat (European Enterprise Network, EEN) feladata lesz, hogy mindenekelőtt a kkv-knek továbbítsa az információkat, és az új rendelet nyomán keletkező jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatban csoportos és egyéni tanácsadást nyújtson számukra. A kkv-követ által támogatott hálózat feladata továbbá, hogy összegyűjtse a kkv-k visszajelzéseit, és jelentést készítsen egyéni igényeikről, érdekeikről vagy problémáikról, amelyeket az új szabályozás végrehajtásakor figyelembe kell venni.

4. A TÖBBÉVES PIACFELÜGYELETI TERV

A termékek (beleértve a nem uniós országokból importált, szabad forgalomba bocsátott termékeket is) akadály nélkül átléphetik az Unió belső határait. Biztonságosságukat megfelelő gyakorisággal és egységes módon ellenőrizni kell az egész Unióban. Ennek érdekében a tagállami piacfelügyeleti hatóságoknak szorosabban és hatékonyabban együtt kell működniük.

Az egységes piaci intézkedéscsomag 50 fellépése között szerepel egy többéves piacfelügyeleti terv kidolgozása. A tagállamoknak már most nemzeti piacfelügyeleti programokat kell kidolgozniuk, és folyamatosan naprakésszé kell tenniük azokat. A többéves terv nem kettőzi meg a tagállami szinten már kidolgozott vagy megvalósítás alatt álló fellépéseket, hanem feltárja és kiaknázza azokat a területeket, amelyeken a Bizottság koordináló tevékenysége többletértéket és valós javulást eredményezne. A terv ambiciózus listát tartalmaz arról a húsz konkrét intézkedésről, amelyet az elkövetkező három évben végre kell hajtani.

(1) A terv értelmében a tagállami piacfelügyeleti hatóságok ösztönzést és lehetőséget kapnak arra, hogy hatékonyabban kommunikáljanak egymással és jobban támogassák egymást. Tanulmányok, felmérések és konzultációk segítenek majd adatokat gyűjteni a tagállami előírásokról és a vállalkozások által alkalmazott gyakorlatról. Megfelelő informatikai eszközök kerülnek alkalmazásra, hogy az összegyűjtött és tárolt adatok könnyen visszakereshetők legyenek. Emellett fel kell tárni az eltéréseket, az egyenetlenségeket és a sajátos igényeket, valamint megfelelő képzéseket, technikai segítséget és iránymutatást kell nyújtani.

(2) A piacfelügyelet lényegét a kockázatok feltárása és értékelése jelenti. Az Unió egészében ki kell dolgozni ezek közös gyakorlatát, és követni azt. A Bizottság elkötelezi magát amellett, hogy támogatja a kommunikáció hatékony módjait, iránymutatást nyújt, és egységes megközelítést dolgoz ki a termékek fizikai ellenőrzésére, okmányellenőrzésére és laboratóriumi vizsgálatára vonatkozóan.

(3) A közös programok és fellépések erőteljesebben központosított összehangolása biztosítja azok lehető legnagyobb mértékű hasznosíthatóságát, tartalmi minőségét, és ezzel növeli hatékonyságukat.

(4) Az erőforrások lehetőség szerinti egyesítése segít megszüntetni a párhuzamos feladatvégzést, továbbá megkönnyíti a tapasztalatok és információk cseréjét. Az általa kezelt piacfelügyeleti információcsere-rendszerrel (ICSMS) a Bizottság összegyűjti és összeveti azt a nagy mennyiségű információt, amelyet az Unió-szerte működő piacfelügyeleti hatóságok szolgáltatnak a kockázatértékelésekkel, a vizsgálati módszerekkel, a kiigazító intézkedésekkel stb. kapcsolatosan. Így egy adott tagállam piacfelügyeleti hatóságai gyorsan és egyértelműen ellenőrizhetik, hogy egy másik tagállamban foglalkoztak-e már (s ha igen, miként) egy konkrét problémával. A laboratóriumi vizsgálatok eredményei szintén hozzáférhetők lesznek, ami szükségtelenné teszi a vizsgálatok megismétlését, megtakarításokat eredményez, és csökkenti az adminisztratív terheket. Az eszköz hasznossága teljes mértékben attól függ, hogy milyen gyorsan, pontosan és gondosan történik az információk bevitele az adatbázisba, ezért valamennyi tagállam hatóságát arra bátorítjuk, hogy

aktívan járuljanak hozzá ehhez. A Bizottság minden szükséges képzést és iránymutatást biztosít majd, hogy e folyamatosan bővülő forrás óriási potenciálja teljes mértékben kiaknázható legyen.

(5) Ezt az európai együttműködést a Bizottság, a fogyasztók, a vállalkozók és a tagállami hatóságok folyamatos eszmecseréjének kell kísérnie. Ezt az Unió, a polgárok és a vállalkozói szféra közötti kommunikációs csatornák bőséges skálájának további növelése nélkül kell megvalósítani.

(6) A határokon végzett termékbiztonsági ellenőrzések nagyobb hatékonysága érdekében szorosabb együttműködésre van szükség a vám- és piacfelügyeleti hatóságok között, továbbá olyan modern eszközök alkalmazására, amelyek segítségével célzottabban végezhető el az uniós piacra belépő termékek ellenőrzése.

A többéves uniós piacfelügyeleti terv reális, kézzelfogható eredményeket hoz a helyszíni piacfelügyeleti tevékenységek elvégzése során, és ezzel a modern, hatékonyan működő belső árupiaccal szemben támasztott szigorú követelményeknek tesz eleget.

5. A 765/2008/EK RENDELET VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ JELENTÉS

A termékbiztonsági és piacfelügyeleti intézkedéscsomagot a 765/2008/EK rendelet 36. cikkének (2) bekezdése és 40. cikke alapján készített bizottsági jelentés teljesíti ki. A Bizottság e jelentéssel az Európai Parlamentet és a Tanácsot tájékoztatja az említett rendelet végrehajtásáról szóló bizottsági értékelés következtetéseiről, valamint az uniós finanszírozásban részesülő megfelelőségértékelési, akkreditálási és piacfelügyeleti tevékenységek fontosságáról. A bizottsági értékelés megállapításai hozzájárultak a jobb gyakorlatok feltárásához, ezért e megállapításokat az új szabályok is tükrözik.

6. KÖVETKEZTETÉS

E javaslatcsomag három fő célkitűzése: nagyobb fogyasztói biztonság, kevesebb teher a vállalkozások számára és szorosabb együttműködés az illetékes hatóságok között. Jobb, céljuknak megfelelő szabályok bevezetésével e csomag növelni kívánja az egységes piac iránti bizalmat, ezáltal elősegítve a növekedést.

A javaslatok elfogadását és végrehajtását követően – összhangban az európai fogyasztóügyi stratégia prioritásaival – a fogyasztók nagyobb biztonságot élveznek majd a fogyasztási cikkek piacán, és átlátható és összehasonlítható információk alapján tájékozódhatnak. A csomag végrehajtása továbbá pozitív hatással lesz a gazdasági szereplők, különösen a kkv-k működésére, amelyek így világos szabályokra támaszkodhatnak, és hatékonyabb versenyt folytathatnak egymással az egységes piacon. A piacfelügyeleti rendszer ésszerűsítése és a fokozott szinergiák pedig előnyökkel járnak az európai hatóságok számára, aminek köszönhetően hatékonyabb lesz a közforrások felhasználása és a jogszabályok érvényesítése.

A Bizottság felszólítja a társjogalkotókat, hogy fogadják el a két jogszabályjavaslatot annak érdekében, hogy a II. egységes piaci intézkedéscsomag e kulcsintézkedését – a

többi kulcsintézkedéssel együtt – prioritásként kezelve 2014 tavaszáig uniós szinten jóvá lehessen hagyni.

E jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket tartalmazó csomaggal a Bizottság a polgárok és vállalkozások számára lehetővé kívánja tenni, hogy teljes mértékben kihasználhassák az ipari és fogyasztói termékek egységes piacának előnyeit, ami Európa-szerte a további növekedést és munkahelyteremtést szolgálja.